

LARA ROSSEEL QUINTET

Donderdag 2 februari 20u30 in De Komodie – Inleiding om 19u45 door Frederik Goossens

Lara Rosseel Quintet

Begin 2020 was Lara Rosseel dé verrassing van de Belgische jazzscene met haar album 'De Grote Vrouw'. Haar vaak exotisch getinte composities balanceren op de grens tussen mysterie en herkenbaarheid. Muziek die het niet moet hebben van pocherige gymnastiek, maar een luid kloppend hart op maat van een breed publiek.

Nu zet ze die veroveringstocht verder met het nieuwe album 'Hert' (WERF Records, 2022) en een jong kwintet met weelderig kleurenpalet waarmee ze al die troeven weer een nieuwe wending kan geven.

Lara Rosseel neemt als bassist zelf het fundament voor haar rekening, met de organische soul die haar eigen is. Trompettist Sam Vloemans (Cargo Mas, Bram Weijters' Crazy Men) is al net zo thuis in jazz die lonkt naar exotische oorden. Gitarist Willem Heylen (AKI, Cinema Paradiso, SARGAM, La Piratesse, KRANKk, LEKI), wordt gekarakteriseerd door zijn diversiteit: van wereldmuziek en pop tot atmosferische jazz en elektronische muziek, terwijl Sep François (The Colorist Orchestra) zorgt voor ongewone klanken met vibrafoon/percussie. Wild card is percussionist Angelo Moustapha, het sluitstuk van deze tot de verbeelding sprekende line-up.

Interview met Lara Rosseel

De opleidingen klassiek gitaar en cello die Lara Rosseel van kinds af aan in de muziekschool volgde, zette ze op achttienjarige leeftijd verder aan het Lemmensinstituut in Leuven. Het duurde echter niet lang vooraleer de lokroep van de jazzmuziek haar in zijn greep kreeg. "Toen ik studeerde hoorde ik altijd zo'n toffe muziek uit het jazzgebouw komen. Ik dacht: "dat wil ik ook doen!". Het duurde niet lang vooraleer die gedachte werd omgezet in daden, al zou haar gitaar niet langer de boventoon voeren. "In de zomer na mijn eerste jaar ging ik mee op jazzkamp met een paar vrienden van de jazzafdeling. Hoewel ik mijn gitaar meenam, pakte ik al snel een contrabas vast. Ik wou het gewoon eens proberen.

Een jaar later slaagde Rosseel voor het ingangsexamen jazz contrabas aan het Lemmensinstituut, een niet voor de hand liggende wending in haar muzikale vorming. "Ik had er ook voor kunnen kiezen om pakweg jazzgitaar te spelen, maar contrabas bood in mijn ogen veel meer muzikale vrijheid."

Die muzikale vrijheid ziet Rosseel als typerend voor jazzmuziek. "In jazzmuziek ligt de klemtoon veeleer op wat er gebeurt in de muziek. Die vrije benadering van muziek, die jazz-minded visie waarbij alles open ligt, daar hou ik van", vertelt ze glunderend. "Bovendien kruipt er meer me-time in klassieke muziek. Tijdens mijn klassieke studie zat ik altijd alleen op mijn kamer te studeren, maar ik had zin om samen met anderen muziek te maken. In dat opzicht past jazz beter bij mij als persoon."

De contrabassist combineert het beste van beide werelden in haar eigen project, Lara Rosseel Band, waarbij ze enerzijds zelf arrangementen schrijft, en zich anderzijds omringt met muzikanten die mee invulling geven aan haar muziek. "De combinatie van composities creëren en die vrij interpreteren vind ik supertof", vertelt ze enthousiast.

Voor haar debuut 'De Grote Vrouw' werkte de ze samen met blazers (Jan Van Moer, Frederik Heirman, Stefan Bracaval, Joppe Bestevaar), gitaar (Jan-Sebastiaan Degeyter) en percussie (Sep François, Robbe Kieckens). Opvolger 'Hert' koestert ander muzikaal talent (Sam Vloemans, Vitja Pauwels, Sep François en Angelo Moustapha), al maakt Rosseel hierin geen onderscheid. "Voor mij zijn dit geen twee verschillende bands. Ik speel mijn composities met mensen bij wie ik me goed voel. Dat is steeds in beweging."

Ondanks de lichtjes geslonken muzikale bezetting klinkt de tweede plaat breder van sound dan de eerste, een mening die Rosseel zelf ook is toegedaan. "Doordat er op de tweede plaat meer ruimte was voor muzikale openheid", legt ze uit. "De eerste plaat was veel meer gearrangeerd, wat logisch is: met hoe minder muzikanten je bent, hoe meer ruimte iedereen kan innemen voor improvisatie en eigen invulling."

Mijn songs vertrekken altijd vanuit een bepaald idee, een sfeer, een gevoel. Of ik nu solo speel of samen met vijf andere muzikanten, dat gevoel blijft doorheen het volledige nummer aanwezig. De muzikanten met wie ik samen speel voelen heel goed aan wat mijn nummers nodig hebben. Doordat de muziek open is voor interpretatie, blijft ze organisch groeien terwijl ze gespeeld wordt.”

Live is dat organische aspect volgens de contrabassist nog meer aanwezig dan op plaat. “Platen zijn slechts momentopnames, ze zijn het resultaat van de manier waarop je speelt op een specifiek moment. De nummers zullen tijdens concerten niet noodzakelijk exact hetzelfde klinken. Een plaat is vaak al opgenomen aan het begin van een tour, maar mocht je een plaat opnieuw opnemen aan het einde van een tour, dan zou die volgens mij helemaal anders klinken. Vrije muziek creëer je samen, en dat gebeurt voornamelijk op het podium. Zo kan muziek blijven evolueren.”

Annelore Peeters, VI.be

De pers over ‘Hert’

“Het maakt van Hert een meer dan fraaie opvolger die al het goede dat voorganger De Grote Vrouw inhield, niet enkel bevestigt maar in een trek door de poort wagenwijd opent richting nieuwe avonturen.” ★★ ★★ dansendeberen.be

Credits

Lara Rosseel, bas, composities – **Willem Heylen**, gitaar - **Sep François** vibrafoon, percussie - **Sam Vloemans**, trompet, bugel - **Angelo Moustapha**, drums

MUZIEK IN DE KIJKER

THE UNTHANKS

Vrijdag 3 maart om 20u in De Schouwburg

Vrijmoedig en met een open blik combineren The Unthanks folk uit het noordoosten van Engeland met uiteenlopende muzikale invloeden.

De kern van de band wordt gevormd door de zussen Rachel en Becky Unthank, met hun kenmerkende hemelse samenzang en beklijvende harmonieën. Met een carrière van vijftien jaar en meerdere bekroonde albums zijn The Unthanks doorgestoten naar de top van de Britse folk scene.

Van samenwerkingen met Adrian Utley (Portishead), bezoeken van Damon Albarn, Flea en Robert Plant, tot het schrijven van muziek voor symfonisch orkest: The Unthanks kunnen én doen het allemaal. Maar alle projecten terzijde, nu komen ze hun nieuwe album ‘Sorrows Away’ (oktober 2022) voorstellen, de langverwachte opvolger van ‘Mount The Air’ (BBC Folk Album of the Year 2015).

De pers reageerde alvast zeer enthousiast: *You won't find a better, or truer, collection of songs this year*” (★★★★★ Buzz)

BENNY SINGS - MAARWERKCONCERT

Vrijdag 24 maart om 20u in Trax

De Nederlandse muzikant/producer Benny Sings debuteerde in 2003 met zijn album 'Champagne People'. Het was meteen de blauwdruk voor zijn stijl die je herkent uit duizenden: heerlijk luchtige, lo-fi popsongs, geïnspireerd door hiphop, soul en jazz.

Sindsdien bouwde hij een mooie carrière uit. Zo was hij de eerste Nederlandse artiest ooit die uitgenodigd werd om een NPR Tiny Desk Session te spelen.

Zijn grote doorbraak kwam in 2017 met de onweerstaanbare track 'Loving Is Easy' (met Rex Orange County). Wanneer hij in hetzelfde jaar een contract tekent bij het gerenommeerde Stones Throw Records uit LA, breidt de fanbase zich snel uit, waaronder artiesten als John Mayer, Anderson Paak en Jamie Cullum.

Benny Sings tourde in Europa, de VS en Japan en speelde op festivals als Primavera Sound, Montreux Jazz of Lowlands. Op zijn laatste album 'Music (2021)', met ondertussen meer dan 75 miljoen streams, werkte hij samen met onder meer Mac DeMarco, Tom Misch, Cory Henry en Marc Rebillet.